

عنوان مقاله:

آیا می توان دانش را مدیریت کرد؟

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت، دوره 25، شماره 59 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیده حوری رضوی

حمیده نقاده

فریبا عدلی - Professor at Al-Zahra University

خلاصه مقاله:

در محیط های پیچیده و پویای امروزی، دانش یگانه منبع رشد همه جانبه سازمان ها و کشورها، در کسب مزیت رقابتی و موفقیت مستمر است. در جامعه کشاورزی، کار و زمین عوامل اصلی تولید بودند، با گذر از جامعه کشاورزی و ورود به جامعه صنعتی، در کنار کار و زمین، سرمایه نیز عامل تولید قلمداد شد. با ورود به جامعه دانش، دانش به عنوان عامل اصلی تولید مطرح شد، زیرا به کمک دانش از کار، زمین و سرمایه ارزش افزوده بیشتری به دست می آید. ماهیت پنهان دانش آن را به صورت منبع منحصر به فردی درآورده است که با اداره درست آن می توان در سازمان ارزش آفرینی کرد و مدیریت دانش با این هدف، در دستور کار مدیران قرار گرفت. اگر چیزی اداره شدنی است بدون تردید باید اداره شود، اما آیا دانش به عنوان یک منبع قابل اداره است؟ در این مقاله ابتدا، ماهیت دانش و ابعاد مختلف آن بررسی می شود و سپس قرار گرفتن دو واژه مدیریت و دانش در کنار هم مطالعه می شود.

کلمات کلیدی:

دانش، مدیریت، مدیریت دانش، دانش ضمنی، دانش صریح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1731162>

